

יג.

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

מַהֲמָה לא ר"ל. והא מהנה הוא שהנונין שבתוך סוחר מעות של
לכומרים הן א' נמי הוא יהיב ליה לבעל^(ה) המעות מסחרתו
שעושה שם ומטיל לכו הגאה אבל שאינן מעטרות לאו דכומרים הן:
נְהַנָּה. מן הריח של עשבים או של צמחים: **מהנה**. נותן מכם:

(א) [לעיל יא.], (ב) [מוריק יא.],
עירובין מז., (ג) [שמחות
פ"ד הכ"ה ע"ש], (ד) יומא
סו. קוליס פ"ה ד' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
גנ., (ה) [נ"ל א"כ לחס
סתרים], (ו) [ומעיל רש"י],
(ז) [וע"ע חוס' שבת פב. ד"ה
אסור לבנות], (ח) [פרשת
אמור סימן קג], (ט) [נ"ל
בהמה],

1. וַיֹּאמֶר יי אֵל יְהוֹשֻׁעַ
אֶל תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי
מִחֹר בַּעַת הַזֹּאת אֲנֹכִי
נֹתֵן אֶת כָּל־מִלְחָמָה
לְפָנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת סוּסֵיהֶם
תַּעֲקֹר וְאֶת מִרְבַּצֵיהֶם
תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ:

תוס' ר"ה אבל וכו' ומאי פירכא. לא ידעתי מאי קושא הא ר"ל הוא דלמא הכי דמנהג מותר אבל ר"י אמר ממנה לכ"ס והכי קי"ל א"כ מאי דוחקא לומר דפירכת הש"ס הוא לפי ההלכה:

[illegible]

א] תוד"ה ללמוד תורה
כו' חבל בשאלמות דר'
אחא. נ"ב יעו"ש פ' אמור
דף לב ע"א בד"ה ברם וכו'
ובשאלת שלום אית קיא דף
נא ע"א ודו"ה היטב:

המגשר פרסותיה. מִשִּׁיר
וְחוֹתֵן פִּרְסוֹת שֵׁי רִגְלֶיהָ
(לעיל יא:). מִן הָאֲרֻכּוֹבָה
וְלִמְטָה. אֶלֶל מִן הָאֲרֻכּוֹבָה
וְלִמְעָלָה טִרְפָּה (שם).
לִיִּידִד. יוֹמָא דְשׁוֹקָא
(יא). שׁוֹק הַנִּקְבֵּשׁ לְיוֹם חַג
שֶׁל עוֹזְדֵי כּוֹכָבִים (ערוֹבִין
מז:). וְלֹקְחִין מֵהֶם
בְּהֵמָה עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת.

והיה. וטעמא דמשום דלא יצוי לירי תקלה ומתאי טעמא דבגלי ממשע
ומתאי דלמירינן פרק במה ^(א) (אשה) (שבת דף נד: וס) תריסר אלפי
היה כשנא לכלל מלות דהא בן י"ח שנה בלבד היה כשמניינו נשיא
ומדאמרא אשתקד ב"ר"ה נעריה ורצן יוחנן בן זכאי שהיה נשיא קודם
המקדש התקין רצן יוחנן בן זכאי א"כ היה יכול ר"ה להיות ב' ימים
ועבורו יציא נמי לא מתבטלו מיד עד לאחר חורבן כמה שנים (ע"י)
ללבדק הבית ויפה כוון דלמ"ד סתם חרמין לכהנים ליכא למיחש לתקפת
הואי תסס הואי יאיבנא כולוה לכהנים: **ואם** הקדיש והחרים והוא
(דף עט. וס) ההוא גברא דלחרימיניהו לנכסיה אפן לקמיה דרב יי
תקנה ופירש ר"ת דשאני תסס דמקרקעי היא שכן קיימות לעוללנא
לעולם ויכול להיות שאף למטלטלין עלתה תססא לפי שהוקדש

יבן תקנה (י"א טו), ואין מחזירימין. קסבר סתם חרמין לנדק הדין ופלוגתא היא במסכת ערמין דכמיז כל חרס קדש קדשים וגו' (בבברות ג), תיעקר. דלא לימי זה לירי מקלה (שם) דאין לירי לשאוי עד שיומם ואמי ציה לירי מקלה דגמיה ועבודה או ששמו צלא מוס (שם).

אב"ל מזהנה שרי. וא"ת לקמן פרק כל הכללים (דף מז:) גבי מי שהיה כותלו סמוך לעבודת כוכבים ונפל אסור לזנותו ופיריך והא קא שבין ריווחא לעבודת כוכבים * ומאי פירכא הא אמרינן הכא דמהנה מותר וי"ל דהתם איכא הנאה יתירה ונראה כהוא מקום לעבודת כוכבים ור"ת פירש דולדא

כל מהנה אסור לצד מהכא מפני
שיש צוהה הגאה בזיון לעבודת
כוכבים שפורע המכס לפי שאינו
מחשיב העבודת כוכבים כל כך שישם
העטרה בראשו^א: "ק"ו נהנה אסור
מהנה לא ב"כ"ז כחז רבנו ברוך
לדמות יריד שהכומרים של עבודת
כוכבים לוקחים זו מכס מן המכר
מיד אם אותו מכס הוא לזנין עבודת
כוכבים והעווד כוכבים מפרש קס
בסכום כך וכך ועוד פשוט לזנין
עבודת כוכבים אסור דמהנה אסור
כר' יוחנן ואף אם לא הזכיר לו לזנין
עבודת כוכבים אללא אחר שפירש לו
הסכום אמר לו ועוד פשוט נראה
לאסור כי מה שלא הזכיר לזנין
עבודת כוכבים מפני ישראל הוא
מניח ומ"מ אם לא היה מפני הזנין
היה נותן לו בסכום הראשון וממלא
הפשוט יוצא מכיס ישראל לזנין
עבודת כוכבים והר"ר משה מקוצי
כתב בספרו כי אם אומר סתמא
ועוד פשוט יכול להיות דמותר דשמא
יתננו לעניי עוצדי כוכבים:

מטמא בחוצה לארץ
שם שמטמא בחוצה
ית הקברות בבית
הפרס דרבנן ו' מטמא
ין מוצא ללמוד אבל
בזמן שמוצא ללמוד
מעשה ביוסף הכהן
גן הלכה ברבי יוסי
קשיא כ' כ' בלוקח
הבית דלא שקלי
ער בעלי חיים אמר
איזוהי עיקור מנשר
ואין מחרימין ואין
פירות כסות וכלים
ירקבו

ה אצל הכה לא מיירי (ח) אלא בנמאס שם וקנס דקנסין ליה משום ידיה דעבד איסורא ואפילו לרבי יוחנן דאמר נשא ונתן אסור מיהו עלי האי לא קנסו: **מנשר** פרוסותיה מן הארובובה ולמשה. (דף יא. ד"ה עיקור) גבי עוקרין על המלכים אלא ה"ק דיו בכך ויכול בהנאה מ"מ אמר בהמה יכול להיות דגמי בקנסא דעיקור: דעמו לחזור אמר בכמכות פ"ב (דף קיא.) אחיו של זה נאש (אשה) לחלוה לאחר ודוקא בזמן מנאס חסותו ללמוד תורה שגדול הן צרכה אצל לשאר מנאס לא והכי משמע פ"ד דמגילה (דף סו.) חסותו: **אמר** אביי אמר קרא את סוסייהם תעקר. הקשה ה מימי מיהושע דלמא שאני התם דעל פי הדבור הוה אצל הכה בקנס בידם לעקור היכא דנראה טעם קמא לעקור דמוכח פרק האשה ימ לב: ד"ה מדבר ותוס' לעיל יא. ד"ה עוקרין: **אין** מקדישין בזמן בהמה בזמן הוה כדאימא פ"ב דבכורות (דף נג. וס) והאשה ר"ת גלי הוה מעשר ר"א בן עזריה מעדו כל שמה ור"א לחשר חורבן ונזוהו תחת ר"ב ולכל הפחות ר"ג היה נשאי שנים שנים קודם לר"א ר"ג משכה נשיאותו עד לאחר חורבן כדמתן (ר"ה דף כט.) משחרב בית ה עד לאחר חורבן ור"ך לומר כי אפוטרופוס היה לו שהיה מעשר שבת נד: ד"ה הוה: **אין** בחריבין. פירש הקונטרס דתם חרמין שיכולו ליתנו לכהנים מיד דלאמרינן צערינן (דף עט.) אמר עולא איך בהמה תיעקר. מימא דלאמרינן צערינן סוף פרק המקדיש שדחו ה אמר ליה שקול ד' זוזי ושדי צנהרא ולשטרו לך אלמא אית להו אין יכולין עס כללותם אי לא עבוד צהו רבנן תקנה אחי לירי תקנה ציחא עלן הקרקעות (ועיין מסופות יומא דף סו. ד"ה פירות ומסופות צמחות דף נג. ד"ה ואין):

יִרְקָצוּ

(א) נראה דחצר כאן ו"ל והא דקמני דלוקחין מהן בהמה בלוקח מבעה"כ דלא שקלי מיניה מכ

נ א ב ג ד מ"י פ"ט
מהל' עבודת כוכבים
הלכה יב יג יד (טו) סמג
לארין מה טור וש"ע י"ד
סימן קמט סעיף ג ויברכ
אלפס הלכות טומאה דף
סה

נא ה ר ז ח מי' פ"ג
מהל' אבל הלכה יד
סמג לאוין רלג טו"ש ע"ד
סימן שעב סעיף א [וברב
אלפס סט]:

נב ט מ"י פ"ט מהל'
עבודת כוכבים הל' יד
סמג לחיון מה טוש"ע י"ד
סימן קמט סעיף ג:

ג. י מ"י פ"ח מהלכות
ערכין הלכה ח סמג
עשין קל"ג:

רבינו חננאל

מורחוק: [גמ'] ורבי יוחנן
אמר מעוטרת בווד
בזכרה וסורקו קל וחומר
אם על מעוטרת כפירות.
דור הגנה נגד הירח
אסור המנהג לעבודת
כוכבים שקונה מה הפירות
לא כל שכן שאסור.
מיתבי רב נתן אמר
עשרת כוכבים
נחת בהם המכס מכריון
ואומרים לא מי שטיטול
עשרה יחידה בראשו
דרשא תורה יניחו לו
המכס יהודי הנמצא שם
הוא יעשה יניח נמצא
הנה המכס לא יניח
אלא יתן המכס נמצא
מנהג לעבודת הכוכבים
אשר אמרו הגושים והתנאים
בירי על עבודת כוכבים
אם קנה בהמה יתקרב
פירות סתול וכלים יתקרב
מעות וכלי מנחת וכלים
הכל איהו חל
עיקר משנן פסוטה
הארכובה ולמטה
קתני יניח נמצא
קשיא לרש לקוש
מנהג. מעוטרת בווד
דאמר מעוטרת בווד
זכרה בלבד ורבי דאסורין
שנהגה מהן אבל מעוטרת
כפירות א"ג. שנהגה
דאמר ופרקי רב שישא
בריה דרב אידי קסבר ריש
לקוש פליגי רבנן דאמר
רבנן נתן והוא דער
רבנן. ומקשי ממלך דר
יוחנן סבר רבנן לא
יניחן פליג על ר' נתן והתניא
הולכין ליריד של עובדי
כוכבים ולוחקין מהן
בהמה עבדים ושפחות
כמה שדות ורובם נכבד
ומעלה וברכאיהון וכו' וכן
שהוא כמציל מים ואם
לאחר קלן טמא בחוצה
האיר קרין ולעצמיה נכבד
ומטמא נמי בבית הפרס
דרבנן ומטמא ללימוד
היה ולישן אשה אי
יהודה אימור בזמן שאני
מזאא ללימוד תורה בארץ
שיארל כטורה אלא בזמן
שמזאא לא יטמא רבי יוסי
אמר אף בזמן שמוזאא
ללימוד תורה בארץ איני
ויטמא על שלא נמי
לאחר אדם וזה ללימוד
ומעשה ביוסף הכהן שיצא
אחר רבי לצידי. ואמר
רב יוחנן הלכה רבי יוסי.
קתני מיהא הולכין
ליריד של עובדי כוכבים
ולוחקין מהן בהמה קל
אילמא פליגי ופרקי רבי
יוחנן לעולם לא פליגי
והוה רבי נתן בלוקח מן
הגזר דשקיל מניה מכסא
והוה דקתני כוכבים: דלית
מתי לעבודת כוכבים:
ומקשי אהא דתניה בהמה
תקשי אהא איכא צער בעלי
י פסוטהים וזה הארכובה
לעלמא התי לעבודת כוכבים.